

מאורות אל העבר

יב אב |

קרדיט מאת Center for Jewish History, NYC
-ויקפדיה

אליהו הנביא

אליהו. הנביא שהופיע מהרי הגלעד ו"אזור בד חגור למתניו", מי שלא נרתע מלהוכיח את החזקים שבמלכי ישראל, וזעקותיו "הרצחת וגם ירשת" אל מול עוול ורשע הפכו להיות מופת לדורות. מי שידע לגזור בצורת, ידע גם להשיב חיים. מי שהבטיח ליתומים ולאמנות כי "כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר", במקביל תבע מהעם להפסיק לפסוח על שני הסעיפים ולהשמיד את נביאי הבעל והאשרה. הנביא שידע לכרות את מימי הירדן, להוריד אש מן השמים, לשבוע מפי העורבים ולעלות בסערה השמימה, נלקח לפי המסורת ביום י"ב באב. דמותו הפלאית מלווה עד היום את עם ישראל, בזמירות מוצאי השבת, ב"כיסא אליהו" בברית המילה, בהמתנה להגעתו בליל הסדר, בציפייתם של חכמי הגמרא ולפיהם "תשבי יתרץ קושיות ובעיות" (תיקו), ומעל הכול - בציפייה להגעתו כמבשר הגאולה ש"שיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם". דמותו של אליהו זכתה לביטוי נרחב בספרות, בציור, באומנות ובשירה. בזמר העברי, הבטיח יורם טהר לב כי את כיסא המשיח על כפיו יביא לאליהו הנביא.